

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОСОЛСТВО РЕСПУБЛІКИ БОЛГАРІЯ В УКРАЇНІ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ КЕРІВНИХ КАДРІВ
КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ

**КОНЦЕПТУАЛЬНА ПАРАДИГМА
ТВОРЧОСТІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА:
ФІЛОСОФСЬКИЙ, ЛІНГВІСТИЧНИЙ, ІСТОРИЧНИЙ
І МИСТЕЦТВОЗНАВЧИЙ КОНТЕКСТИ**

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-практичної конференції

26–27 березня 2015 року

Київ-2015

УДК [00:81:304](082)

ББК 70/79я43

Д.63

Концептуальна парадигма творчості Тараса Шевченка: філософський, лінгвістичний, історичний і мистецтвознавчий контексти: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., Київ, 26–27 березня 2015 р. / М-во культури України, М-во освіти і науки України, Нац. акад. керів. кадрів культури і мистецтв, Ін-т післядипломної освіти, каф. української та іноземних мов. – К. : НАККМ, 2015. – 188 с.

Збірник укладено за матеріалами Міжнародної науково-практичної конференції «Концептуальна парадигма творчості Тараса Шевченка: філософський, лінгвістичний і мистецтвознавчий контексти», проведеної 26-27 березня 2015р. Національною академією керівних кадрів культури і мистецтв, Національною історичною бібліотекою України, Національною академією педагогічних наук України, Ліцеєм № 144 ім. Григорія Ващенка м. Києва.

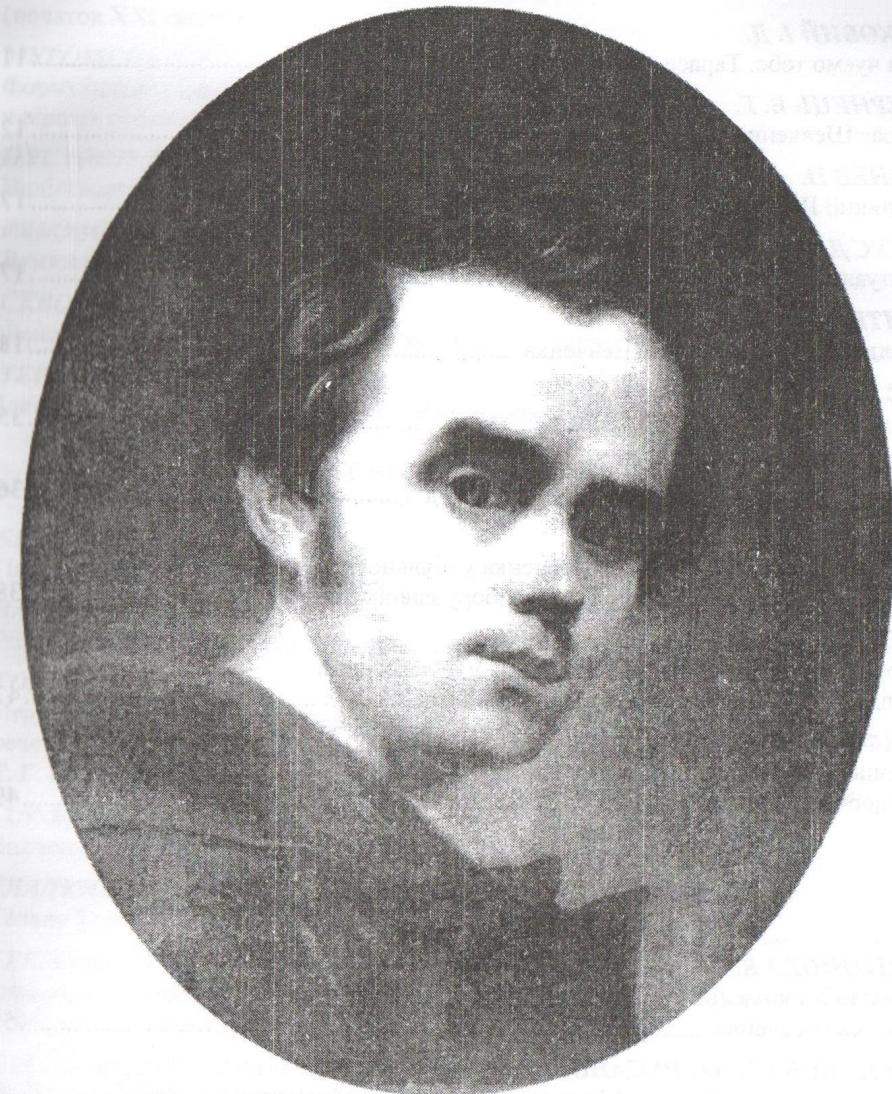
До збірника ввійшли тези доповідей учасників конференції.

Редакційна колегія:

Чернець В. Г. – ректор Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв, д-р філософії, проф., заслужений працівник освіти України (голова редколегії); **Матіос М. В.** – Народний депутат України, українська письменниця, секретар Комітету з питань культури і духовності Верховної Ради України; **Литвин С. Х.** – проректор з наукової роботи та міжнародних зв’язків Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв, доктор історичних наук, професор; **Сафонова І. Г.** – завідувач кафедри української та іноземних мов Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв, кандидат педагогічних наук, доцент; **Скорочватова А. В.** – генеральний директор Національної історичної бібліотеки України, заслужений працівник культури України; **Денисюк Ж. З.** – начальник відділу наукової та редакційно-видавничої діяльності Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв, кандидат культурології; **Путро А. О.** – доцент кафедри української та іноземних мов Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв; **Мостова Н. В.** – доцент кафедри української та іноземних мов Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв; **Туріна О. А.** – кандидат мистецтвознавства, доцент, професор кафедри естрадного виконавства Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв, Лауреат міжнародних конкурсів-фестивалів; **Гедзь О. П.** – заступник директора з виховної роботи, вчитель I категорії ліцею №144 ім. Григорія Ващенка; **Миронова С. В.** – методист вищої категорії Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв.

Автори статей відповідають за достовірність викладеного матеріалу, за правильне цитування джерел, покликання на них та інших відомостей.

Передрукувати опубліковані в збірнику матеріали дозволяється тільки за згодою авторів.

«Тарас Шевченко народився на українській землі, під українським небом, проте він належить до тих людей-світочів, що стають дорогими для всього людства».

Олесь Гончар

ЗМІСТ

ЛІХОВИЙ І. Д.	
Ми чуємо тебе, Тарасе, через століття	11
ЧЕРНЕЦЬ В. Г.	
Тарас Шевченко вовкі Насущний	12
ТАНЕВ П.	
Великий Шевченко	17
СТУС Д. В.	
Актуальність творчості Тараса Шевченка	17
ЛИТВИН С. Х.	
Солдатська доля Тараса Шевченка	18
ЖУЛИНСЬКИЙ М. Г.	
За що я Вкраїну люблю?	35
ГАЛЬЧЕНКО С. А.	
Кожне видання «Кобзаря» – це крок уперед	36
ГОНЧАРУК П. С.	
До питання про участь Т.Г. Шевченка у діяльності Київської тимчасової комісії для розбору давніх актів	38
ЧЕРНУХА Н. М.	
Проблема громадянського виховання у педагогічній спадщині Т.Г.Шевченка	47
САФОНОВА І. Г.	
Концептуальна парадигма духовності людини у творчості Тараса Шевченка	49
ШЕВЧЕНКО І ФЛОСОФСЬКА ТА НАЦІОНАЛЬНО-ІСТОРИЧНА ДУМКИ	
АНТОНОВА К. А.	
Участь Миколи Лисенка у відзначенні 50-х роковин смерті Тараса Шевченка	51
СРМАКОВА М. О., РУСАНОВА А. С.	
Відображення української історико-етнографічної тематики в творах Т.Г. Шевченка	53
ІВАНОВСЬКА Н. В.	
Шевченкоманія по-українськи	54
КОМІСАРЕНКО Б. А.	
Шевченко – гений українського народу	56

КУДРЯШОВ Г. О.

Пошанування пам'яті Тараса Шевченка в Білорусі (початок ХХІ століття)	57
--	----

МУРОМЕЦЬ В. Г.

Формування громадянської ідентичності студентської молоді у віршах поета-пророка Тараса Шевченка	59
---	----

ПУСТОВІТ В. Ю.

Націєтворчі домінанти мемуаристики Тараса Шевченка	60
--	----

РЯБОВОЛ Ф. С.

Думки про Шевченка	61
--------------------------	----

СКВОРЦОВА К. М.

Феномен щастя у соціальній філософії Тараса Григоровича Шевченка	62
--	----

ТЕРНОПІЛЬСЬКА В. І.

Ідеї патріотичного виховання у поетичному доробку Тараса Шевченка	63
---	----

МОВНИЙ СВІТ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

БІЛИК М. Г.

Поезії Т. Г. Шевченка в Японії	65
--------------------------------------	----

ВАСИЛЬЧЕНКО О. В.

Розвиток української мови під впливом творчості Тараса Шевченка	67
---	----

ГОДЗ О. В.

Структурні та значенневі різновиди односкладних прислівниковых речень із семантикою зовнішнього стану (на матеріалі творчості Т. Г. Шевченка)	68
---	----

ГОРОШКІНА О. М.

Вивчення лексичних особливостей художніх творів Тараса Шевченка	70
---	----

ГЛАДКИХ А. О.

Талант Тараса Шевченка	71
------------------------------	----

СРЕМЕНКО О. В.

Історичні і літературні параметри кобзарства як культурологічного феномена: Шевченкова інтерпретація	72
---	----

КАРАМАН С. О., КАРАМАН О. В.

Вивчення фоностилістичних особливостей художніх творів Тараса Шевченка	74
---	----

КЕРНИЦЬКА К.

Мовний світ Тараса Шевченка	75
-----------------------------------	----

КОРОЛЬКО В.

Мовний світ творчості Тараса Шевченка	76
---	----

СУЧАСНА НАУКОВА КОНЦЕПЦІЯ БІОГРАФІЇ ТА СПАДШИНИ Т. ШЕВЧЕНКА

ЛАНГЕ А. Щодо перекладу «Кобзаря» Тараса Григоровича Шевченка німецькою мовою	77
ПОПОВА А. Ю. Мовний світ поезій Т. Шевченка	78
СТОВБУР Л. М. Морфологічні корелати у складнопідрядних реченнях (на матеріалі творів Т.Г. Шевченка)	79
ФІЛІНА Т. В. Тарас Шевченко у словацькому перекладі	80
ЧЕРНОВ Д. Є. Тарас Шевченко: текст і мовна особистість	81
ШЕВЕЛЬ Н. О. Інтертекстуальний діалог поетів «Української хати» із творчістю Т. Шевченка	83
ПОСТАТЬ І ТВОРЧІСТЬ Т. ШЕВЧЕНКА В АУДІОВІЗУАЛЬНИХ МИСТЕЦТВАХ	
БІЛОВУС Г. Г. Мистецька бібліографічна шевченкіана ХХІ століття	85
ГРУЦЬ Д. С. Шевченко і музика	86
СЛИСЄЄВА К. Ю. Класична музика в житті та творчості Т. Шевченка	89
ЄРЕМЕНКО О. Р. Контамінація мотивів у поезії «Ой три шляхи широкій» Тараса Шевченка	90
МАРЧЕНКО О. І. Презентація колекції «Шевченкіана» з фондів Національної історичної бібліотеки України	92
ПОГРЕБНЯК Г. П. Постать і творчість Шевченка в авторському кіно	93
ЯН І. М. Вплив творчості Т. Шевченка на розвиток української театральної культури останньої третини XIX – початку ХХ століття	94
ТВОРЧІСТЬ Т. ШЕВЧЕНКА В ЄВРОПЕЙСЬКІЙ КУЛЬТУРІ	
АНДЕРСОН Л. В., ВІЛЬКЕНС Н. П. Тарас Шевченко і англомовний світ	113
ВЕДЕРНІКОВА Л. В., ЖОВАНИК О. Д. З історії розвитку шевченкознавства у Франції	114
ГОЛОВЧУК С. Ю. Т.Г.Шевченко і сучасність: європейський вектор	116
ГОНЧАРОВА Д. І. Шевченко-художник як представник української культури	117

ДЕМ'ЯНОВ В. О.	Популяризація поетичної спадщини Тараса Шевченка в англомовному світі	118
МАЛЮТА О. В.	Тарас Шевченко – митець світового рівня.....	119
СЛІПУШКО О. М.	Духовна держава Тараса Шевченка	121
ФІЛІНА А. П.	Вплив українців діаспори на сучасне життя України	122
ХМАРСЬКА А. С.	Творчість Т. Шевченка в європейській культурі	123
Т. ШЕВЧЕНКО ЯК МАЙСТЕР ОБРАЗОВТОРЧОГО МИСТЕЦТВА		
БЕЛЬДЮГІН Є. С.	Концепція Т.Шевченка в образотворчому мистецтві	125
ВОЙТЕНКО Б. П.	Особливості творчості Т.Г.Шевченка як художника	126
ДАВИДОВА О. П.	Т.Г. Шевченко – майстер образотворчого мистецтва	127
ЄРШОВА К. В.	Тарас Шевченко: талант у живопису	128
КВАЧАН В. В.	Мистецька обдарованість Тараса Шевченка та її прояв в живописній спадщині поета	129
КОНОНЕНКО В. В.	Художній доробок Т.Шевченка в контексті розвитку образотворчого мистецтва	130
КРАВЧЕНКО О. М.	Тарас Шевченко і Яків Басанець – великі художники XIX століття	134
КУНІЦЬКА Т. В.	Феномен Тараса Шевченка	138
МАЙДАНЕЦЬ-БАРГИЛЕВИЧ О. Л.	Постать Тараса Шевченка в образотворчому мистецтві: виставковий ракурс	139
НЕСТЕРЕНКО П. В.	Типологія екслібрисів шевченкіані	141
ПОСТАТЬ І ТВОРЧІСТЬ Т. ШЕВЧЕНКА В КУЛЬТУРОЛОГІЧНОМУ АСПЕКТІ		
БРУСІНСЬКА Л. В.	Формування загальнокультурної компетентності студентської молоді у творах Т.Г.Шевченка	145
ДЕНІСЮК Ж. З.	Культурологічні погляди Тараса Шевченка в контексті становлення національної ідентичності	146
МАРЦЕНКІВСЬКА О. В.	Фортепіанна шевченкіана: символіко-семантичні фактори взаємодії поетичного та музичного висловів	147
МОСТОВА Н. В.	Християнство Тараса Шевченка	149
НЕСТЕРЕНКО Л.	Кохання в житті та творчості Тараса Шевченка	153
ПЕТРУСЯК І. І., ЗЕЛІСКО Н. І.	Постать і творчість Шевченка як народного поета в культурологічному аспекті	155
ПРОЦЕНКО І. І.	Роль творчості Т.Г. Шевченка у становлені української культури	157
ПУТРО А. О.	Велич Кобзаря крокує крізь віки: актуальність минулого та сучасності	158
ХАЛІЛОВА Л. С.	Постать і творчість Шевченка в культурологічному аспекті кримських татар	162
ПЕДАГОГІЧНІ ПОГЛЯДИ Т.ШЕВЧЕНКА		
БАБЕНКО Н. Б.	Освітньо-педагогічні погляди Т.Г.Шевченка	163
БРАНІЦЬКА А. С.	Освітні погляди Тараса Григоровича Шевченка	165
БРЕСЛАВЕЦЬ О. А.	Педагогічні погляди Т. Шевченка у повістях «Княжна», «Музикант», «Несчастний», «Варнак»	166
ВЛАДИКА Р. А.	Педагогічні погляди Тараса Шевченка	167
ДЕМОЧКО М. О.	Концептуальна парадигма педагогічних поглядів Т. Шевченка	169

КУЧА О. В.	Концептуальні педагогічні ідеї Т.Шевченка	171
ЛЕОНТЬЕВА І. В.	Сугоносність поглядів Т. Шевченка та О. Лазурського щодо формування особистості дитини	172
МАЛИХІН О. В.	Педагогічні ідеї про самовдосконалення особистості: Т.Г.Шевченко, К.Д.Ушинський, Б.Д.Грінченко	173
МАМЧУР А. Р.	Педагогічна концепція Т.Г. Шевченка	180
ОСТАПЧЕНКО О. В.	Постать і слово Тараса Шевченка у навчальній грі	181
ПАЛАМАРЧУК Л. Б.	Етнопедагогічні ідеї у творчості Т.Г. Шевченка	183
РИБАЛКА В. Д.	Педагогіка і Тарас Шевченко	184
СВЯТНЕНКО А. В.	Освітньо-педагогічні погляди Т.Г. Шевченка	184

Тези Срмакової М. О., Русанової А. С., Комісаренко Б. А., Рябовол Ф. С.,
Васильченко О. В., Білик М. Г., Гладких А. О., Керницької К., Королько В.,
Чернова Д. С., Груць Д. С., Куцої Д. А., Мейхер О. М., Микутенко М. І., Поляцук А. І.,
Гончарової Д. І., Хмарської А. С., Бельдюгіна Є. С., Войтенко Б. П., Єришової К. В.,
Квачан В. В., Кононенко В. В., Куніцької Т. В., Петрусяк І. І., Зеліско Н. І.,
Браніцької А. С., Бреславець О. А., Владики Р. А., Демочко М. О., Кучі О. В.,
Рибалки В. Д. – виконані під науковим керівництвом кандидата педагогічних
наук, доцента, відмінника освіти України, завідувача кафедри української та
іноземних мов Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв
Сафонової Ірини Григорівни.

ЛІХОВІЙ Ігор Дмитрович,
Перший заступник Міністра культури України,
заслужений працівник культури України

МИ ЧУЄМО ТЕБЕ, ТАРАСЕ, ЧЕРЕЗ СТОЛІТТЯ

Шевченко – це цілий Космос. Його неможливо знати повністю. Він завжди буде для нас революційною людиною. Багато хто називає Тараса батьком, вкладаючи величезну повагу в його статус.

Кожне покоління має його зрозуміти. Він не створював якісь секти чи школи... Він просто писав великі поезії.

Людина з простої сім'ї, з великим серцем та душою. Найважливіше, це читати «Кобзар» Шевченка. Перші десятиліття після його смерті – це роки величного вибуху української самосвідомості. 1914 рік – сторіччя з дня народження Шевченка, потім новий ювілей Шевченка – 1964р.

Хочеться висловити слова подяки всім, хто наблизив Шевченка до розуміння зі світом, до української сучасності, втім ми втратили шанс показати його світові. Втратили можливість показати Шевченка як уособлення української нації, показати його, власне, як мислителя, як демократа, як людину, яка жила європейськими цінностями, але при цьому шанувала представників усіх народів та культур. Хто досліджував його перебування на засланні, знають, що Шевченко цікавився ісламом, часто відвідував поховання, могили...

У Петербурзі він став улюбленим учнем Карла Брюллова – людини дуже яскравої в мистецькому світі. У столиці Російської імперії він наблизив до себе хлопця, який не мав ніякої освіти, крім самоосвіти, на той час. У простій кирилівській приходській школі, з двох літ Шевченко навчився писати псалми біля попів за кілька копійок, будучи сиротою. Саме Брюллов – людина європейської освіти – побачив у ньому великі потенційні можливості.

Безліч відповідей на питання, які ставить перед нами життя, суспільство, не тільки професійного, а й особистого плану, ми можемо знайти у Тараса Шевченка. Молодий хлопець, який витягнув лотерейний квиток – так його можна охарактеризувати в ситуації з Карлом Брюлловим.

Знаєте, коли він писав у «Катерині» вступ:

«Хохайтесь, чорнобриві, та не з москалями.

Бо москалі – злі люди, роблять лихо з вами».

Ми читаемо ці рядки, як читаемо часто «Заповіт»: слова «Поховайте та вставайте» як одне слово. Також важливо, кому Шевченко присвячує цю поему. Він свідомо звертається до класиків.

Насправді треба відкрити душу для сприйняття його творів. Мало читати «Кобзаря» в аудиторії, необхідно пройти шевченківською дорогою, подивитися на те, що бачив він. Стільки пригод, стільки в його житті було небезпек, злетів, падінь... і він завжди виходив переможцем. Ми дійсно втратили шанс, але ми маємо можливість мобілізуватися та відродити шевченківську культуру. Шевченко вивів людей на Майдан. Колись у 1978 році – у річницю проголошення 4 Універсалу – спалився Олег Сигірник. Це – націоналіст, який за свою позицію потрапив до польської тюрми. Доживши до 66 років, він прийшов на Шевчен-

ГОЛОВЧУК Світлана Юріївна
кандидат педагогічних наук, доцент кафедри
теорії та історії педагогіки Київського
університету імені Бориса Грінченка
керівник молодіжного відділу
Української академії акмеології

Т.Г.ШЕВЧЕНКО І СУЧАСНІСТЬ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВЕКТОР

Євроінтеграційні процеси актуалізують потребу в теоретичному осмисленні проблем конституювання європейського науково-освітнього простору, можливості та перспективи входження у нього національного освітнього простору. Річ у тім, що європростір репрезентує, з одного боку, цивілізаційний рівень освіти, її відповідність вимогам суспільства знання, а з іншого – гуманістичні принципи західної цивілізації. Отож, європеїзація національного освітнього простору вимагає, по-перше, його форматажно-комп'ютерної модернізації, а по-друге – взаємоузгодження європейських світоглядних орієнтирів із національними духовними вартостями. Засадним принципом європейської освіти був і залишається принцип гуманізму. Його значущість у розвитку освіти засвідчує те, що ХХІ ст. ЮНЕСКО проголосило століттям освіти, а ООН – століттям Людини. Гуманізм нового століття світове спітковарення, пов’язує з освіченістю людини, компетентністю, свободою саморозвитку особистості та реалізації її таланту. Повернення до Людини ми знаходимо і в працях видатного письменника, педагога Т. Г. Шевченка [1, 46].

Тарас Шевченко може бути цікавий молодому українцю. На думку літературного критика «Океан Ельзи» Святослава Вакарчука, «не треба робити з нього ікону, вважаю, що це – велика помилка (а, можливо, це навіть спеціально було намічено в радянські часи) – іконізація Шевченка. Цікавого прогресивного письменника перетворили на символ смутку України. Треба змінити ставлення до його образу, адже в його поезії багато життєствердливих речей...».

Щороку відзначають українці на своїй землі і в зарубіжжі річницю від народження великого сина України, геніального поета і художника Тараса Шевченка. Також ми називаемо його апостолом правди і свободи, нескореним борцем за волю України. Поет пов’язав свою долю з долею України, яка посталася перед ним поневоленою, сплюндрованою завойовниками з усіх сторін. Він вступив зі своїм полум’яним словом на її захист від поневолювачів, закликав боротьбу, залишив своїм «живим і ненародженим землякам» важливі дороговкази.

В умовах складних процесів нашого державотворення, політичного протистояння між національно-патріотичними силами, які відстоюють демократичний розвиток нашої держави та її європейський вибір, і силами проросійської орієнтації, які заради своїх корпоративних і партійно-кланових інтересів готові завести Україну у підневільний союз з імперською Росією, актуальними є заповіти Тараса Шевченка. Чи не найважливішим у сьогодення є його заклик до єднання всіх здійснливих сил української нації в ім’я утвердження нашої незалежності держави.

Література

1. Ружмон Д. Європа у гр. Шанс Європи. Відкритий лист до європейців / Д.Ружмон. – Львів, 1998. – 277 с.

ГОНЧАРОВА Дар'я Ігорівна,
студентка VI курсу II медичного факультету
Національного медичного університету
імені Олександра Богомольця

ШЕВЧЕНКО-ХУДОЖНИК ЯК ПРЕДСТАВНИК УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Поезія і живопис тісно пов’язані між собою. Однак особливості кожного з жанрів здавна цікавили теоретиків і шанувальників мистецтва, виливалися в критичній стосовно того, який з них є впливовішим, сильнішим. Відомий художник Леонардо да Вінчі дійшов висновку, що «малярство – це німа поезія, а поетика – промовисте малярство». Не випадково в історії світової культури поєднання в одній особі живописця і поета зустрічається часто. Очевидно, це доля тих обдарованих творчих натур, яким тісно в межах одного вида мистецтва. Таких особистостей відноситься і Т. Г. Шевченко.

Тарас Григорович Шевченко як художник займає одне з чільних місць в українському образотворчому мистецтві. Шевченко був одним із перших художників, які прокладали новий реалістичний напрям, основоположником критичної реалізму в українському мистецтві. Також він був одним із зачинателів і одним видатним майстром офорту серед вітчизняних творців. Шевченко превеликою мірою володів відомими на той час засобами графічного зображення.

Прагнучи оволодіти мистецтвом живопису, Шевченко звертався до шляхів дяків-живописців, які здебільшого заставляли прислужувати їм. Талант художника проявився значно раніше, ніж талант поета. Якщо перші літературні твори припадають на 1836–1837 рр., то найбільш ранній малюнок, що дійшов до нас і відомий під назвою «Погруддя жінки» або «Жіноча голівка», датований 1830 р. з цієї юнацької роботи і розпочалася творчість видатного художника. У 1831 р. юний Шевченко пішки прибув до Петербургу. У ту сурову осінь почалося його тривале столичне життя, сповнене боротьби за існування, асного бажання стати вільним, вивчитися на професійного художника. Панував мати власного кваліфікованого майстра і 1832 р. він віддав Шевченка у кімнату на навчання до одного з кращих художників-ельфрейщиків В. Ширяєва, післявши контракт на чотири роки. Перші спроби в цьому напрямі були невтішні, однак справжнє систематичне навчання у майстра подобалось Тарасу. У 1836 р. він відмінився термін контракту, але Шевченко залишився у Ширяєва.

Звільнення з кріпацтва дало Шевченку право вступу до Академії мистецтв. Він став одним із улюблених учнів Брюллова. Тарас переходитим з класу в клас, як один із кращих учнів. У малярстві він робить дедалі помітніші успіхи. У час навчання в Академії його тричі нагороджують срібною, а потім золотою медалями за малюнки з натури і живописні твори. У 1843 р. Тарас Григорович врешті повертається на Україну. Під час подорожі любов до рідного краю наївнохула його на створення цілої серії картин. Уміння інтерпретатора історії Шевченко виявив у трьох офортах серії «Живописна Україна» – «Дари в Чигирицю 1649 року», «Судня рада» і «Старости», на яких відображені історичні мі-

Міжнародна науково-практична конференція

**КОНЦЕПТУАЛЬНА ПАРАДИГМА
ТВОРЧОСТІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА:
ФІЛОСОФСЬКИЙ, ЛІНГВІСТИЧНИЙ, ІСТОРИЧНИЙ
І МИСТЕЦТВОЗНАВЧИЙ КОНТЕКСТИ**

26–27 березня 2015 року

Відповідальний за випуск

Ж.З. Денисюк

Редактор

О.В. Шульга

Комп'ютерна верстка

М.М. Геращенко

Підписано до друку 16.11.2015. Формат 60x84 1/16.

Друк офсетний. Умовн. др. арк. 10,93. Тираж 100 прим.

Зам. 257.

Видавець і виготовник

**Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв
01015, Київ-15, вул. Лаврська, 9**

**Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єктів
видавничої справи ДК № 3953 від 12.01.2011**